

Dededen Torunlara 12

– Numan KURT · 20 Haziran 2013

DEDEDEN TORUNLARA (1-2)

Ne kadar keyifliydi
Ne kadar ilginçti
Metroda trene binmek
Biz; dede, torun birlikte
Kızılay'ı da gezmek
"Duru da gelince üçümüz gelelim"
Sözünü vermek
Dönerken eve trende yorgun
Fotoğrafımı çekti Yiğitalp
"Bak, dede," dedi, "senin kafanın üstündeki adam da kel"
Gülümsedi yakınlarda oturanlar
Bizim yaramaza sevgiyle bakanlar
Durakların adını tek tek ezberledi durdu
En hoşuna giden de "Macunköy" anonsu oldu
Çocuk bu ya
"Macundan köy mü olur dede"
Diye diye
Durmadan güldü

.....

Bir ayrı neşeliydi bugün Duru
Başka zaman
Hiç yüz vermezdi bana
"Çıkar"ı olmadan
Şimdi ikide bir öpücük atıyor
Gülücükler
Benden yana
"Vardır bir sebebi" derken
Kafasındaki yeni şapkayı
Ayağındaki ayakkabıları
Görüyorum
"Ben prensesim!" diyor
Bir yandan da alınan cicileri gösteriyor

Bizler yaşamasak da bu çocukça sevinci
Beni çocukluğuma götürüyor
Duru'nun bu neşesi
Onun yaşlarındayken
Ya da
Biraz daha büyükken
Ayaklarıma
Kışın giydiğim "soğukkuyu"
Yazın giydiğim naylon ayakkabılar geliyor aklıma
"Sizler şanslı çocuklarsınız" diyorum